FESTA LUX (hymne m. I)

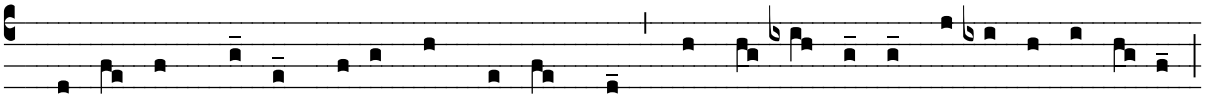

Festa lux cla-ro cé-le-bris tri- úmpho, ánnu- o no-bis re-vo-lú-ta lapsu,
Het huidig feest, roemrijk om een grootse zege, na de omloop van het jaar,

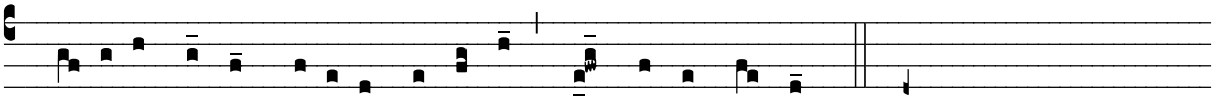

póste-ris tanti mé-ri-to Pa-réntis gá-udi- a pro-mit.
brengt weer vreugde voor het 'kroost' mee, dat thans een vader van zulke verdiensten viert.

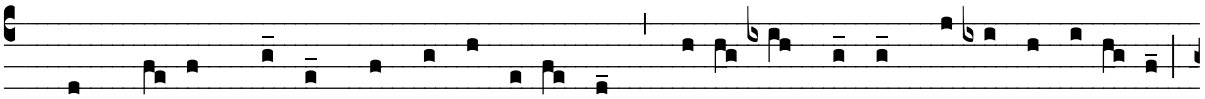

2. Hunc adhuc matris gré-mi- o la-téntem, praesu-lem va-tes mónu- it fu-turum
Toen zijn moeder hem vroom in haar schoot droeg,

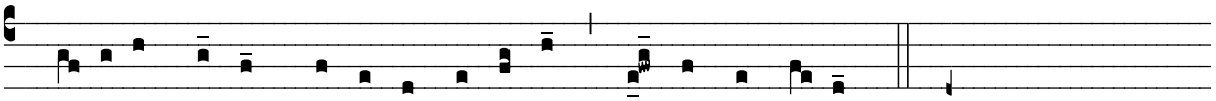

ánge-lus; na-tum sú-pe-ra vo-cávit Chri-stus ab arce.
wees de engel haar hem al aan als een bisschop; Christus riep hem daarna vanuit zijn hemelrijk op ter bekering.

3. Púrpu-ra tandem gé-ne-ris re-líc-ta, membra me-ló-te te-git inno-cénti,
Eindelijk voorgoed wars van zijn grafelijk purper, sindsdien bekleed met een onschuldig schaapsvel,

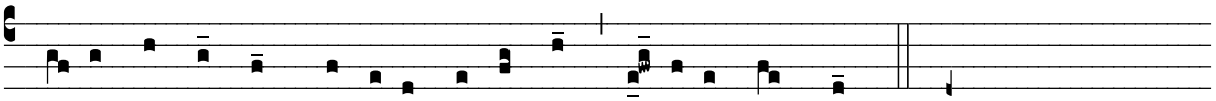

al-ter et Pau-lus grá-vi-ter to-nándo púlpi-ta complet.
zingt hij het Woord van God uit als een tweede Paulus.

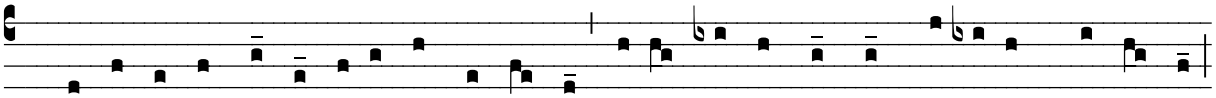

4. Mú-tu- is in se-se ó-di- is flagrántes fé-de- re adstríngit; pé-netrat prophe-ta
Vijanden verzoent hij, -haat en wrok verdwijnen-; als een profeet legt hij harten vol kwaad bloot,

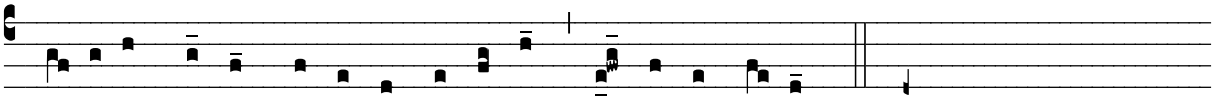

ábdi-tas culpas; ó-cu-lis re-fúndit lú-mi-na cassis.
en gebroken ogen schenkt hij weer het licht.

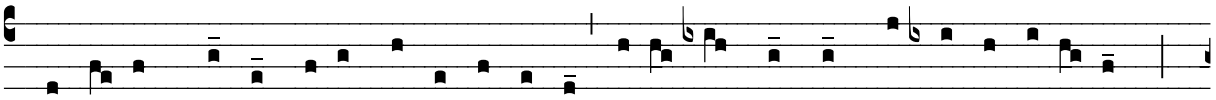

5. Ímpe-rat morbis; a-li-ménta e-gé-nis frátri-bus supplet; fu-gat effi-cá-ci
Hij geneest degene die ziek werd en voorziet zijn arme broeders van voedsel;

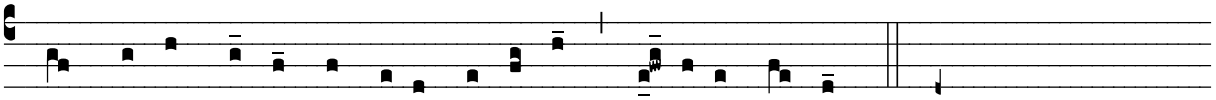

dae-mó-nes verbo; su-pe-rat fe-ró-ces stré-nu-us hostes.
zijn krachtige taal jaagt de duivels weer op de vlucht, en zijn moed vernedert trotse belagers.

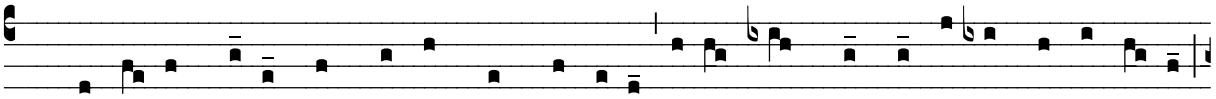

6. Hae-ré-sis, forti hoc du-ce, Tanche-lí-ni, o-re blasphé-mo sacra pollu- éntis,
De dwaalleer van Tanchelijn, de lasteraar van heilige zaken,

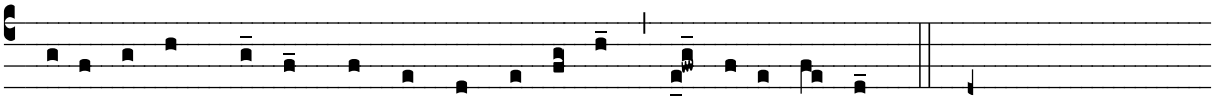

victa a-pud Belgas, si-mul et ty-ránnis ímpi- a ce-dit.
weet hij in Vlaanderen te overwinnen door de waarheid te verkondigen.

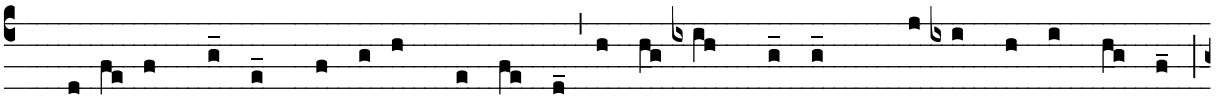

7. Vírgi-nis su-mit mó-ni-to Ma-rí- ae cándi-dam vestem ; vi-det Hippo-nénsem
De Maagd Maria zelf verscheen om hem te bevelen ten harer dienste voor de

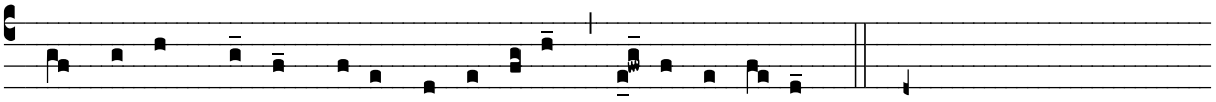

práe-su-lem sacros si-bi co-di-cíllos ri- te fe-réntem.
orde het witte kleed te verkiezen, en Augustinus heeft hem persoonlijk de regels om vroom te leven gegeven.

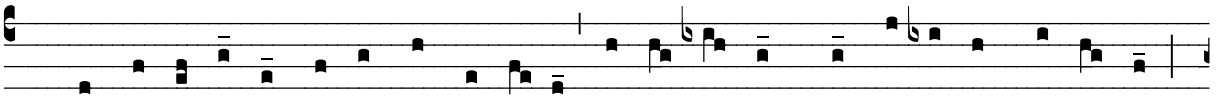

8. Quos et oblá-tos, á-ni-mo lu-bénti, Ponti- fex summus re-cí-pit, pro-bátque ;
De opperherder van de Kerk, bij wie zij ter keuring kwamen verleende gaarne zijn goedkeuring,

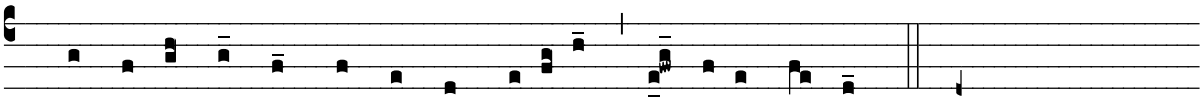

Magde-burgénsem si-mul et thi- á-ram sú-me-re co-git.
maar dwingt Norbertus spoedig tot de mijter en staf van Maagdenburg.

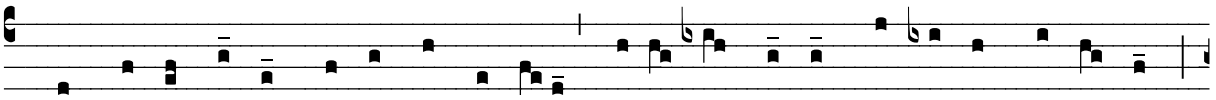

9. Sit De- o nostro de-cus et po-téstas, sit sa-lus perpes, sit ho-nor per-énnis,
Onze grote God zij lof en macht; voortdurend heil, altijddurende eer.

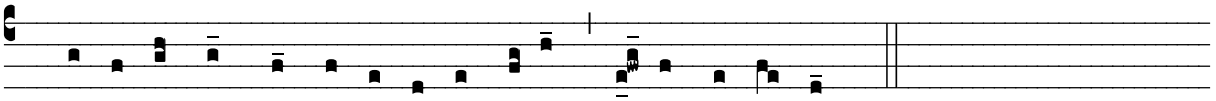

qui po-li summa ré-si-det in arce Tri-nus et u-nus.
De Drie-eenheid heerst in de trans van de hemel.

(S.H. 6 maart 2019)